

Şehrin Korkunç Yalnızlığında

— kul mehmet · 28 Mayıs 2014

Şehirler

Büyük şehirler

Sadece ismi var

Gerisi yalnızlık

Ah büyük lafına aldanan ben

Sıkıştım kaldım şehrin korkunç yalnızlığında

Ah o çamur kokan çocukluğum

Çamurdu sokakları

Elektrik yoktu ama dostluk

Büyük sevgiler vardı

Pırl pırlı insanlık

Nasıl uzak düştük

Tanımadığımız bu şehirlere

Yalnızlığın girdabına nasıl düştük

Düştük ve öylesine kaldık

Ne kapıyı çalan

Ne halimizi soran var

Yok mu idi daha uzakları

Yarım kalan cümlelerin ardından daha uzağı yok mu idi

Mezarlıktan daha yalnız bu şehirler

O çocukluğum çamur kokan

Yayan yollarında koştuğum

Yıkık evim

Yağmur yağdığında tavandan akan yağmur damlaları

Odanın içinde leğenler

Damlayan yağmurlar leğenler içinde

Komşuluk vardı

Dostluk vardı

Yalnızlığın adı konulmamıştı

Sıkıştım kaldım şehrin korkunç yalnızlığında

Mehmet Aluç